

VĚTRNÍK

Otevření
17. XI. 2009

Září - říjen 2009

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

A teď z jiného soudku

Dionysos

Všechno brát s rezervou

Barum

Opravte si

▪ Do minulého čísla se zase vloudilo pár „překlepů“. Navyšovat nájemné se bude pochopitelně v roce 2010. Rok 1910 nás už v této souvislosti asi už moc nezajímá. ▪ Malíř Lebeda pobýval ve Vysokém kolem roku 1894, nikoli 1897.

▪ Výsledky voleb byly prý napsané „trochu“ nepřehledně. Omlouvám se.

▪ Koho napadlo, že Jan Vaverka kvůli fotografování rozhledny snídal až skoro **v poledne**, stal se úspěšným luštitelem doplňovačky.

I.Ř.

Oznámení

Sběr nebezpečných složek komunálního odpadu proběhne v úterý 13. října 2009. Ve Vysokém na dvoře u hasičské zbrojnice v 15.20 až 15.45, ve Sklenařicích u autobusové zastávky u školy – OTOČ od 15.00 do 15.10, ve Tříčci u kontejneru OTOČ v 15.50 až 16.00, ve Staré Vsi u kontejneru VO od 16.10 do 16.20 a v Helkovicích u bývalé hasičské zbrojnice v 16.30 až 16.40 hodin.

HOVORY S PANEM STAROSTOU

Další **jednání o lékárně** proběhlo 24. září mezi starostou a panem Wagenknechtem (majitelem domu) a následně s ředitelkou nemocnice. Stejně pod-

mínky zůstávají pro nemocnici i město, stále jde o smlouvu a nájem s možností pronájmu třetí osobě a stále je problém sehnat lékárníka. Závěr – přednést zastupitelstvu k dalšímu projednání a také nemocnice setrvá ve stavu jednání.

Ke schválení na ministerstvu je podaný **návrh vyhlášky** o – rušení nočního

klidu a používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou dobu. Jaký máte na věc názor vy?

Hodiny na základní škole konečně v chodu! Zasluhou města jsou opravené a zatím jdou dobře.

U požární zbrojnice už jsou zasazená

troje **nová vrata**. Opravená je i střecha.

Osvětlení – nový úsek bude u čerpací stanice včetně namontování měřičů rychlosti motorových vozidel. Veřejné osvětlení se chystá i do parku. Práce na osvětlení a komunikaci pokračuje ve Sklenařicích.

Byty v bývalé spořitelně jsou hotové, je třeba provést revizi a instalaci elektrických hodin. V době uzávěrky Větrníku ještě nebyla provedena kolaudace.

Zasedání městského zastupitelstva 21. září mimo územní a pozemkové záležitosti projednalo také:

Uvolněný **byt** v bytovce vedle muzea byl přidělen Pavlu Plůchovi.

Kulturní komise připravuje **propagační brožuru** Vysokého nad Jizerou. Město přispěje 10000 Kč a prostřednictvím pana starosty bude zažádáno o dotaci z Libereckého kraje na její vydání.

V Loučkách už zase stojí **sv.Barbora**. Na podstavec ji posadili zaměstnanci města. Její už druhou **kopii** zhotovil akademický sochař Jiří Novák z Prahy ve své dílně na Hrubé Skále poté, co

byla první replika zcizena. Pro připomenutí – originál byl v r. 1999 opraven M. Ulčíkovou, přesazen z původních mokřin o 4,5 m na obecní pozemky a mírně natočen jinak. V r. 2001 byl potom uloupen. Barbora pocházela z r. 1768 a patřila k sochám postaveným z iniciativy a na rolích Jakuba Nečáaska. Původně nad pramenem vody měla pomoci těhotným ženám urychlit porod, pokud se z tříčského pramene napily.

(Podle informací p. starosty a pracovníků muzea.)

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Církev římskokatolická

Doplnění pořadu římskokatolických bohoslužeb – kostel sv. Kateřiny ve Vysokém (od 16. 7. 2009) vždy 1. a 3. neděli v měsíci od 12 hodin.

Latinská mše svatá dle misálu z r. 1962. Ostatní zůstává.

Vít Jůza

Církev československá husitská

V neděli 4. 10. 2009 od 10 hodin budeme sloužit **bohoslužby** s poděkováním za úrodu. Zváni jsou nejen sedláci, zemědělci a zahrádkáři, ale každý, kdo chce projevit vděčnost starostlivému a štědrému Stvořiteli.

V sobotu 31. 10. 2009 v 16 hodin se uskuteční ekumenická bohoslužba slova na vysokém hřbitově k uctění památky zesnulých ve světle křesťanské naděje. Všichni jsou zváni.

V neděli 1. 11. 2009 vzpomeneme při bohoslužbách od 10 hodin všech našich věrných zesnulých. Jména zesnulých, které budete chtít vzpomenout, nahlaste, prosím, před bohoslužbami v kanceláři.

(jk)

ZDRAVOTNICTVÍ

*Okénko z ústavu
(ÚCHR a PCH)*

Jednorázové rouškování

Pěkné podzimní dny, během nichž se

připravuje toto číslo Větrníku, nezaměříme na náš seriál o nemocech. Dnes napíšeme o nové věci a to o jednorázovém rouškování. Navazujeme tím na článek o modernizaci centrální sterilizace.

Kromě dosažení optimálních parametrů u sterilizovaných nástrojů a materiálů, připravovaných na operační sály, se také připravujeme na období, kdy nebude dovoleno užívat na operačních sálech textilní materiály. Začali jsme zkoušet jednorázové rouškování a operační oblečení z nových materiálů, které by měly textil nahradit, a měly by být lepší z hlediska bezpečnosti a funkčnosti. Tyto materiály splňují nejprísnější podmínky pro použití při operačních výkonech. Jednorázové rouškování a oblečení se uvádí na trh v rámci Evropského společenství.

Roušky na pacienty tvoří sterilní zábranu mezi desinfikovanou kůží a operovaným polem a tím jsou výhodnější než textilní roušky. Textilní materiál podporuje přenášení bakterií, choroboplodných zárodků, virů, např. hepatitidy B i C, do rány pacienta, zvláště je-li vlhký, k čemuž u většiny operací dochází krvácením, zpocením atd. U jednorázových roušek je garantována sterilita a nepropustnost jak směrem od pacienta, tak i od operátora či personálu, proto tyto roušky chrání obě strany. Okraje roušek a otvorů mohou být lemovány lepícím polem, dovolujícím jednoduše a bezpečně fixovat roušky na operovaném místě pacienta. Dle potřeby mohou mít určitou oblast vyztuženou dle náročnosti na savost. Tato oblast absorbuje tělní tekutiny jako potencionální zdroje

infekce.

Jednorázové materiály se dodávají již sterilní a podle požadavku v různých velikostech. Sterilizace se provádí zářením. Pro zajištění bezpečnosti pacienta se kontrolují všechny kroky přípravy jednorázových roušek od výroby, balení, sterilizace a distribuce. Také se šetří čas, práce personálu a náklady vydané na praní a sterilizaci, jak je tomu u bavlněného prádla. Po použití dochází k likvidaci použitých materiálů. Tím odpadá další manipulace s nimi a snižuje se riziko kontaminace.

Jednorázové rouškování a oblečení zkusíme v našem ústavu proto, abychom dokázali s dodavatelskými firmami určit optimální velikost a sestavu setů na operace, protože u nás se provádí mnoho malých výkonů, které se vymykají požadavkům obecné chirurgie nebo ortopedie. Celkem jsme zkusili výrobky šesti firem. Testování je důležité nejen proto, aby operatři a sálové instrumentářky byly spokojeny s materiálem a sloužením setu, ale i z důvodů ekonomických, protože jednorázové rouškování je drahé a zdravotní pojišťovny zatím použití jednorázových roušek nijak nezohledňují. V roce 2008 jsme jednorázové rouškování používali přibližně půl roku a věnovali jsme na něj částku 800 tisíc Kč.

*Ing. Marcela Škodová,
ředitelka ústavu*

ZŠ

Nový školní rok

zahájilo 135 žáků základní školy. Je to o 8 méně než v loňském roce. Kde jsou ty časy, kdy naši školu navštěvovalo přes 200 žáků! První třída má 13 prvňáčků a paní učitelka je s nimi moc spokojená. Kéž by jim nadšení a chuť do práce vydržely i do dalších let. Přibylo také 5 nových žáků, jejichž rodiče se přistěhovali do Vysokého a do Roztok. Doufám, že tito žáci budou ve škole spokojeni a bude se jim dařit. Učitelský sbor je beze změny. Dvanáct vyučujících (z toho pouze jeden muž), jedna paní učitelka na mateřské dovolené (učí angličtinu na 1. stupni) a paní vychovatelka školní družiny. Opět jsme zavedli ranní družinu (od 7 do 7.45 hodin), kam mohou chodit nejen žáci prvního stupně, ale i ti starší, kterým autobus přijíždí dřív, aby nemuseli čekat venku. Podle našeho Školního vzdělávacího programu se vyučuje již v šesti třídách, pouze 4., 5. a 9. třída dokončuje vzdělávací program Základní škola. První školní týden byl netradiční. Zapojili jsme se do projektu Zrcadlo výživy, který vyhlásila společnost Venkovský prostor pro základní a střední školy Libereckého kraje. O tom, jak tento týden probíhal, budeme čtenáře informovat v příštím čísle Větrníku, kdy budeme mít projekt dokončen a vyhodnocen.

Mgr. Drahůše Nýdrlová

UBYTOVATELÉ

Léto v ubytovně

TJ Vysoké nad Jizerou

Období prázdnin je po zimní sezóně druhým nejdůležitějším obdobím, kdy je využívána naše ubytovna k týdenním pobytům hostů. Máme několik stálých klientů, kteří naše zařízení využívají převážně pro soustředění sportovních skupin. Letos nám však z důvodu onemocnění japonského instruktora kurzu karate vypadla jedna velmi početná skupina a tak jsme potřebovali sehnat na uvolněný turnus náhradu.

Přes internet jsme se pokoušeli o zvýšení počtu ubytovaných, ale příliš se nám nedařilo. Obdrželi jsme sice desítky nabídek, ale když už došlo k prvním kontaktům se skupinou, která částečný zájem projevila, většinou se zajímali, zda je v místě koupaliště, případně dětské hřiště a celková vybavenost našeho města.

Nové klienty se nám získat nepodařilo, ale přesto se dá mluvit o letní sezóně celkově jako úspěšné. Prvních čtrnáct dnů prázdnin zde byla akce taneční školy paní Malé z Jablonce nad Nisou, která naše zařízení využívá více jak deset let. Další týden zde měl být již zmiňovaný turnus karate. Ubytovnu se nám nepodařilo obsadit, ale velký sál naší tělocvičny na čtrnáct dnů využívala ke své sportovní činnosti skupina Thajského boxu. V závěru července zde ještě byla skupina aerobiku paní Zachariášové z Prahy.

V týdnu po vysocké pouti jsme zde měli minimální obsazenost ubytovny a tak

se zaměstnanci vedle jiné činnosti věnovali také demoličním pracím v dámských WC, kde byla provedena celková rekonstrukce s částečným příspěvím dotace od Libereckého kraje.

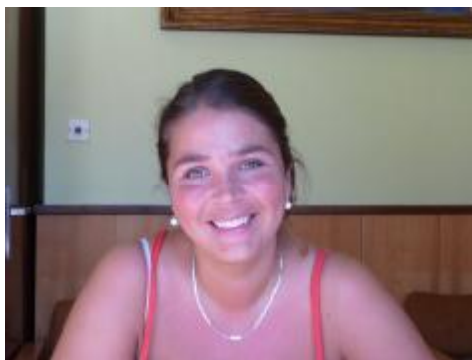
Hned další týden zde byla skupina oddílu moderní gymnastiky TJ Vodní stavby Praha a v dalším týdnu opět skupina moderní gymnastiky Šárky Panské. Akcí MG se zúčastnily i naděje vysocké moderní gymnastiky ke své sportovní činnosti. A poslední skupinou bylo soustředění oddílů juda z Prahy, Ústí nad Labem a Liberce.

Kromě uvedených početných skupin naši ubytovnu poměrně často využívají návštěvníci a nebo jejich doprovod do vysocké nemocnice.

Za TJ Vysoké nad Jiz .Zdeněk Seidl

Hotel Větrov

od 1. srpna převzali do pronájmu manželé Bělohávkovi ze Sklenářic. Paní Bělohávková pracovala šest let na

hotelu jako provozní. Bývalí nájemci podle jejích slov dělali možné i nemožné problémy. Pro představu – přestřižené kabely nebo vyrýpané růže na záhonech. Bělohávkovi se svými pomocníky dali všechno dohromady, aby

byl Větrov provozu schopný. V srpnu zde proběhly dva turnusy Klubu thajského boxu a kickboxu Hanuman

Gym Praha. Sportovci přijeli trénovat už podruhé a byli tak spokojení, že si zamluvili pobyt i v příštím roce. Byli

mezi nimi i Rusové, Ukrajinci... žijící

u nás a dvě ženy. Na Větrově se teď hlavně uklízí a probíhá úprava okolí.

Pracují zatím brigádníci. Občasní hosté v srpnu a září budou vystřídáni účastníky Krakonošova divadelního

podzimu, pro které se za výhodné ceny připravuje ubytování a stravování. Restaurace na Větrově bude denně

EU a začít s výměnou oken. Do-
hodl si vymalová-
ní stěn výtvarnicí.
Má velkorysou
představu o vybu-
dování krytého
otevřeného grilu a
hlavně veřejného
venkovního dět-
ského hřiště s pís-

nastálo v provozu i pro místní zájemce, kterých by paní Bělohlávková ráda viděla co nejvíc a uvítala by každého vysokého zákazníka. Doufejme, že Větrov zase přiláká hosty zblízka i daleka. Z jeho terasy je poté, co byly vykáceny nemocné stromy napadené kůrovcem, úžasný výhled na panorama Krkonoš.

I.Ř.

Ubytovna Nístějka

má nového provozovatele – zatím v nájmu. Pan Jiří Žezulka momentálně bydlel u Kralup. Prošel mnohými profesemi na různých místech a ke Krkonošům má blízko – strávil kolem patnácti let v horském prostředí. K jeho koníčkům patří i potápění a jeho psi společníci z útulku Piškot a Sušenka. Chtěl by navázat na rodinnou tradici. Na ubytovně je jedenáct pokojů se třemi až šesti lůžky, kuchyňka k používání s lednicí, mikrovlnkou, sporákem. Částečně zrekonstruovaná společná umývárna se sprchami a umyvadly. K dispozici je televize, video. Topení je stále na uhlí a dřevo, ale počítá se s připojením na plyn. S Nístějkou má pan Žezulka plány do budoucna. Chce požádat o dotaci přes

kovištěm a se vším co k tomu patří, zbudovaného podle norem. Na Nístějce by rád viděl především skupinové uživatele a zejména děti, pro které pořídí spoustu her. Věřme, že se mu jeho nápady podaří uskutečnit.

I.Ř.

Výjezdy HASIČŮ

Dne 23. 7. větrná smršť – popadané stromy přes vozovku (Sklenařice, Příchovice, Stará Ves, Roztoky, Helkovi-
ce, Roprachtice) Dětský tábor „Babeta“. Popadané stromy. 19 až 24 hodin.

Dne 30. 7. Roprachtice – požár v kancelářích ZD – zahoření po vloupání. 4.00 – 5.30 hodin.

Dne 15. 8. Sklenařice – neohlášené pálení větví. Výjezd 13.15, návrat 14.30.

Dne 16. září Spálov – technicko taktické cvičení na zdolání lesního požáru v těžko přístupném terénu. 14.15 – 18.00.

Dne 25. 9. Harrachov – požár lesa –

jednotka byla nasazena na plnění vrtulníku. Celkem provedeno 20 shozů. Výjezd 15.15 – návrat 19.00 hodin.

Dne 30. 9. Sklenařice – technicko taktické cvičení na zdolání požáru kravína. Simulovaný požár v půdním prostoru. Cvičení se zúčastnilo celkem 8 jednotek. HZS Jilemnice a Velké Hamry a JSDHO Vysoké, Rokytnice a Jablonec nad Jizerou, Zlatá Olešnice, Kořenov, Příchovice. Celkem nasazeno 11 cisternových vozů a 38 hasičů.

Další akce:

Montáž garážových vrat, oprava střechy na požární zbrojnici (náklady hrazeny z dotace LK a z části MÚ Vysoké).

Účast na oslavách 130 let založení sboru v Rokytnici nad Jizerou. Soutěž v hasičském pětiboji – muži 1. místo, ženy 3. místo.

V současné době probíhá příprava na společenské večery 40. KDP, na které jste srdečně zváni.

Za SDH Robert Nesvadba

Jednání o rekonstrukci parku

Ve dnech 6. srpna, 8. a 18. září proběhla v městském parku setkání. Za účasti některých zástupců města, Mgr. Miffka a na druhé schůzce i známého botanika Václava Větvíčky (autor mnoha knih, působil např. v Průhonících, jako ředitel Botanické zahrady Přírodovědné fakulty UK a v zámeckém parku Štířín). Podle slov Michala Jakla Prof. Větvíčku zaujal na parku výhled, neopakovatelnost, genius loci, určitá vzdušnost, výstava stromů, některých starých zvláště zajímavých.

V parku mají některé stromy přijít pryč, jiné budou vysázeny, upraveny dvě cesty atd. Protože schválení zastupitelstvem proběhlo na zasedání, (město bude mít finanční podíl z rozpočtu na rok 2010), zbývá podat žádost o dotaci. Náklady nebudou malé.

I. Ř.

Lavička

Mám ráda vysoké lavičky. Je na nich příjemné posezení a nádherný výhled. Máte před sebou celý hřeben Krkonoš, z některých vidíte i kousek Jizerských hor. Když vás omrzí pohled na Kotel a Lysou horu, Žalý či chaloupky roztroušené po paseckých stráních, můžete se kochat krásou jižního vnitrozemí. Pohled na Kozákov, Ještěd či Bezděz v dáli je také okouzující. Laviček je ve Vysokém i okolí opravdu hodně, jen jedna je však jiná, výjimečná. Je totiž moje. Dostala jsem ji k nedávným kulatým narozeninám i s věnováním. Že jste si jí ještě nevšimli? Tak se jdete projít k vleku a pak se dejte

cestou dolů do Sklenařic. U svatého Josefa

se zastavte. Vedle staré původní tu stojí moje lavička, kde často sedávám. Ten výhled přece stojí za to! Tak přijměte, milí Vysočáci, pozvání a přijďte někdy pobejt'!

Anna Tošnarová

OBČANSKÁ SDRUŽENÍ

Občanské sdružení hradu Nístějka

Dočista očista od peleše lotrovské
Možná, že jste už slyšeli o neveřejných akcích na hradě Nístějka. Letos proběhla již třetí v pořadí. Partička nadšenců se převlékne do dobových kostýmů a sehraje nacvičené představení na kameru. Po sestříhání a upravení vznikne film. Vše se rozběhlo v pátek 24. července v divadle Krakonoš zkouškou kostýmů. Následoval přejezd se všemi rekvizitami na Maříkov, kde se připravovaly scény pro natáčení. Samotné filmování začalo od časného rána. Scénář napsal Zdeněk Fišera a ke svému obrazu si ho upravil režisér Honza Hejral st. Do týmu patřila ještě klapka a dva kameramani. Celé natáčení začalo mohutným výstřelem z děla. Kolem dvaceti herců neherců předvádělo příběh bojů mezi deseti lapky a šesti zbrojnoši. Běda opil na hradě zbrojnoše a dal znamení červeným kapesníkem, že může začít akce obsazení hradu. Vyhráli zbrojnoši, kteří zajali tři lapky a čarodějnici. Po bitvě se dostavil hradní pán Nístěj Hájek z Hájku v doprovodu mnicha, zbrojnoše, purkrabího, jednookého

Bědi a lapky zajatého na Nístějce. Proběhl soud a hradní pán přečetl ortel. Vůdce lapků byl vhozen do řeky Jizery, jeden byl uvržen do hradní věže na třicet let bez jídla a vody a třetímu byla sřata hlava. Čarodějnice Markéta byla upálena na hranici, kde proklela hradního pána, proměnila se v ptáka a odletěla. Natáčení v sobotu bylo ohrožováno nepříznivým deštivým počasím. Proto se muselo dotáčet v neděli na hradě Nístějka. K hraní se propůjčili herci ze Tříče, z Turnova, Nového Boru, Jilemnice, Maříkova, Rokytnice nad Jizerou a z Vysokého. Vesměs získaní členy Sdružení Nístějka. Premiéra filmu bude uvedena ve tříčské sokolovně někdy v zimě.

Na základě informací jednatele OSHN

Vojty Regála

*a předsedy Ondřeje Hájka
I.Ř.*

ZPRÁVY Z MUZEA

Členky Klubu lidové tvorby Praha s celostátní působností pořádají výstavy v Praze a středočeském kraji. Udržují tradici lidových výrobků

v kontrastu s různými „kýči“.

S vysokým muzeem (říkají mu „naše muzeum“) mají dobrou spolupráci. Jezdí sem rády. Používají různé techniky a materiály, střídají se každý den. Přijíždějí dvakrát ročně na jaře kolem Velikonoc a v létě. Škoda, že Vysočtí nemají moc zájem.

Výběrové řízení na pracovníka Vlastivědného muzea 26. 8. na městském úřadě

Z původních dvaadvaceti uchazečů se k pohovoru dostavilo sedmnáct zájemců z různých míst. Sedmičlenná komise vybrala tajným hlasováním paní **Věru Babákovou** z Vysokého nad Jizerou, která dostala nakonec v druhém kole nejvíc hlasů.

Obrazárna muzea

V srpnu 2009 vypomohla kronikářka města Jana Vaváčková v muzeu na půl úvazku. Koncem měsíce rozšířila za pomoci nově vybrané zaměstnankyně V. Babákové do celého půdního prostoru stálou expozici výtvarných děl ze sbírek muzea, neboť výstavou F. Janovského skončilo umístování výstav do podkroví muzea. Jako výstavní prostor by se však mohla využívat vstupní hala na městský úřad.

V muzeu se opět kromě pondělí otevírá denně od 8.30 do 12.00 a odpoledne od 13.00 do 16.00 hodin.

Od 10. do 31. října potrvá v přízemí muzea výstava scénografa a porotce KDP s názvem **Divadelní maličkosti Petra Kolínského.**

Výstava Rudolf Zeman – Fotografický příběh dcery Louisy probíhá od 10. září do 16. října v **Jablenci nad Nisou** v městské galerii My. Pro nás je zajímavé, že Jan Zeman založil r. 1863 v Jesenném fotografický ateliér a kolem r. 1878 ho přestěhoval do Šumburku. Otevřel si později pobočky ve Vysokém, Jablenci nad Jizerou a Nové Pace. Všichni tři synové se věnovali fotografii. Nejmladší Rudolf se vyučil oboru v Berlíně a vedl ateliér v Šumburku od začátku 20. století až po znárodnění po válce. Syn Karel měl fotografický ateliér až v Alžíru.

Mladoboleslavská výstava z děl Boženy Vohánkové

Mladoboleslavská malířka Božena Vohánková (* 2. března 1881 v Brně, + 27. srpna 1957 v Mladé Boleslavi),

kteřá byla od roku 1938, snad kařko-
ročně, teř návřtřvnicí a malířkou Vy-
socka, malovala portřety i zdejří kraji-
nu. Vysocké muzeum ve stálé pod-
krovní obrazárně vystavuje zdařile
zobrazený Kozákov s klasickými pa-
náky slámy při pohledu od vysocké
Staré Vsi na její olejomalbě "Žně na
Starovesku". Letos v létě (od 4. čer-
vence do 6. září 2009) proběhla
v muzeu na hradě ve městě Mladá Bo-
leslav výstava třinácti portřetů vytvo-
řených touto malířkou. Výstavu jsem
si prohlédl až 30. srpna, tedy o ní po-
dávám zprávu zpětně. Na výstavě ne-
byly některé osoby určeny jinak nežli
jmény, proto zůstává možnost, že ně-
kteřá ze zobrazených osob byla malo-
vána na Vysocku, ať by šlo o zdejří
obyvatele, nebo o návřtřvnický. Žádá-
me proto čtenáře Větrníku, pokud by
spojili některé ze jmen těchto osob
s Vysockem, aby o tom zpravili vy-
socké muzeum.

Stejně by nás pro muzejní dokumenta-
ci zajímala i další upřesnění o pobytu
této malířky na „Vysočtě“ a jejím díle
zde vytvořeném.

Na výstavě se objevily obrazy zobra-
zující následující osoby: na autopor-
tétu z padesátých let dvacátého století
sama Bořena Vohánková, ve dvacá-
tých letech minulého století Antonín
Hobl (strýc a pěstoun malířky), z roku
1922 Barbora Hoblová (teta a pěst-
tounka malířky), žena ve slovenském
kroji (asi Pavlína Hoblová, choť Jaro-
slava Hobla, autorčina bratrance), z r.
1931 Hynek Pfaifer (mladobole-
slavský knihkupec a podporovatel au-
torcky), z r. 1935 Vilém Splídek,
z třicátých let 20. století manželé Tur-

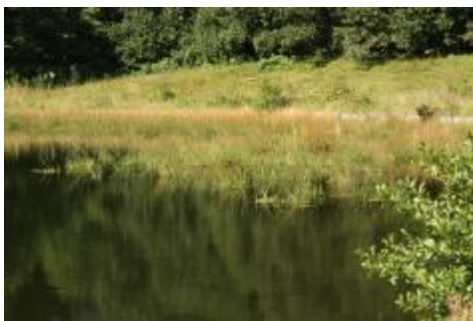
kovi, z r. 1941 Helena Zvěřinová, z r.
1952 Karla Votrubová, z r. 1939 Vác-
lav Klement (pokud šlo o známého
průkopníka automobilismu, tak obraz
vznikl rok po jeho smrti) a ve čtyřicá-
tých letech minulého století jako děti
zachycení Ladislav Piřtora i jeho sest-
ra.

Michal L. Jakl

VÍTE, ŽE...

Během prázdninových dnů přijížděli do
Vysokého i cizinci, mimo jiné třeba
Dánové. Někteří ze zahraničních ná-
vřtřvnicků se rekreovali na zarostlých

březích bývalého koupaliště, kde se na
stráni fialoví malé vřesoviště.

‡

Podle svazku měst a obcí Krkonoše je
prudký nárůst návratu Čechů do Krko-
noš letos více než zřejmý.

‡

V dřívější „kulturní jizbě“ v Helkovicích uspořádali 29. srpna Zábavu po 15 letech.

Jungle party

Někdo si dal práci a nové sklo na plastické mapě v altánu je zpředu na dvou místech prasklé.

Z KULTURY

Divadelní kukátko

Memoriál Mirka Morávka

Dospělí i děti se vydali 30. srpna směr

Roztocký mlýn, Helkovice, Roprachtice se zakončením u divadla Krakonoš.

Výstava fotografií **40 let Krakonošova divadelního podzimu** je instalována ve vstupní hale Městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou. Výstava (dříve ve výlohách obchodů) mapující před-

stavení 40. ročníku bude letos k nahlédnutí na půdičce divadla. A do třetice – nositelé odznaku Zlatý Tyl budou opět prezentováni na stěnách divadelního sálu.

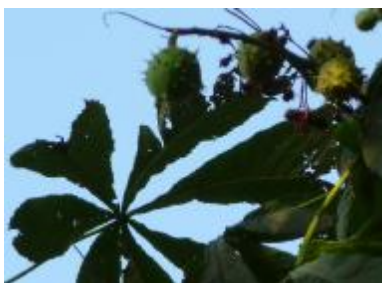

40. ročník KDP za dveřmi

Z bohatého programu byla nejdříve obsazená obě představení Ořechova a Boleradic, ale i o další, jako Horšovský Týn a Vysoké byl velký zájem. V podstatě bude plno, až na tři odpoledne, kde zůstanou ještě volná místa. Přidala se dvě představení: Limonádový Joe odpoledne a Lakomá Barka dopoledne. Naproti tomu jedno se muselo pro nezájem zrušit a to Chvaletice odpoledne. Omlouvám se všem, na které se vstupenky nedostaly. Aby byly připraveny včas pro všechny zájemce, o to se zasloužily Katka Žantová, Adélka Havelková, Jana Strnádková a Mirka Dostálová. Díky. V divadle si můžete koupit přehlídkový Větrník, brožuru letošního KDP a brožuru vy-

danou ke 40. výročí, stejně jako nové upomínkové předměty.

I.Ř.

Dřevosochání po našem

Poslední prázdninový víkend jsme si vymysleli nultý ročník Dřevosochání. Vzniklo to hlavně z našich společných

sousedských posezení na zahradě pod balkonem u Vodseďálek v řadovce v Sadové ulici. Zde se probírají všechna možná témata, ale o lesních pracích a o dřevě snad pokaždé. Mluvíme o sázení i kácení, boji s kůrovcem i s polomem, štípání i topení dře-

vem. Témat a námětů bylo hodně, nakonec se každý rozhodl řeči proměnit v činy podle sebe.

Tomáš Seidl chtěl něco před svůj penzion – sochu z Velikonočního ostrova, Zdeněk Seidl houby do zahrádky, Michal Dvořák křesílko pro syna, Míra Morávek klouzačku pro děti a Jirka Trnka pro své kamarády z „podbalkonu“ sud piva.

Všichni se k sochání postavili opravdu svědomitě a pracovali s plným nasazením od rána až do odpoledne. Začínali výběrem dřeva, měřením a kreslením. Na práci s pilou, sekerou, bruskou a dláty se chodili dívat kamarádi, sousedé a hlavně rodinní příslušníci – především děti.

Sice bylo naše sochání malé a bez bohatého doprovodného programu, ale to se může příště změnit... Čeká nás totiž první ročník Vysockeho dřevosochání

a doufáme, že se k nám přidají další nadšenci. Vždyť je to už za rok...

Za všechny přátele a kamarády z podbalkonu Alice Dvořáková

Z HISTORIE

Nález ve tříčské škole

Část 5.- závěr

Novým školním zákonem r. 1870. vyšlým se mnoho ve školství změnilo. Místo vikářů a veřejných zkoušek nastali inspektoři, kteří mají právo kdykoliv do učebny vstoupit a žáky zkoušet. V obci zřízeny jsou místní školní rady, v okrese okresní, které podřízeny jsou zemské školní radě. Platy učitelů byly lépe upraveny a povinná návštěva školní místo od (6ti do 12ti) - od 6ti do 14ti let.

Koncem roku 1875. dostal se po p. Janu Trnkovi (rodilém z Dunovic okr. Strakonického) do Tříče za prozatimného učitele p. Josef Havelka a po něm 1. března 1876. p. Bohuslav Ant. Tindl - též provisorně.

Dne 18. ledna 1878 nastoupil do Tříče za definitivního učitele Josef Kalvach, rod[i]lý v Bačalkách okresu Libáňského, byv dříve učitelem v Bratrouchově.

Před několika léty, dokud přádelen a tkadlcoven tolik zde nebylo, živilo se obyvatel[stvo] hlavně předením a i také tkadlcovstvím, což v době nyně [jší na]dobro úplně zaniklo; na místo toho nastalo sekání a nav[lékání kor]al skleněných a dělání

./.

[./.]

perlí skleněných. Tak[...?]a, že jest to hlavní obživa chudší třídy zdejších [lidí, neb obyvatel neb občanů?]

U měř a váh, jichž se ny[ní] užívá, slouží za základ metr, který se dělí na 10 decimetrů; 1 decim. = 10 centimetrů, 1 centim. = 10 millimetrů; 1000 metrů = 1 kilometr a 10.000 metrů = 1 myriametr. Čtvercovým měřám slouží za základ míry délkové; mimo to slouží k měření pozemků ar = 100 □ metrů a hektar = 100 arů.

Měřám na obilí a tekutiny za základ jest litr, který jest obsah krychlového decimetru[.] Litr = 10 decilitrů; 1 decil. = 10 centil.; 100 litrů = 1 hektolitr. - Krychlový decimetr čisté překapávané vody váží 1 kilogram. Ten dělí se na 100 dekagramů nebo na 1000 gramů. 100 kilogramů = 1 metrický cent; 1000 kilogramů = 1 tůně.

V době nynější užívá se následujících peněz: stříbrných zlatníků, jakož i papírových zlatek. Zlatka dělí se na 4 stříbrné čtvrtzlatníky, na 5 stříbrných dvacetníků, na 10 stříbrných desetníků, na 20 stříbrných pětníků, na 25 měděných čtyřkrejcarů, na 100 měděných krejcarů aneb na 200 měděných půlkrejcarů. Pak máme stříbrné dvou-

zlatníky a dolary.

Mimo papírovou zlatku známe ještě papírovou pětku, desítku, padesátku, stovku a tisícovku.

[Řádek psaný jinou rukou než učitelovou, či Liznerovou mistrovskou zednickou a tesařskou, a to tužkou:] Wloženo dne 14/7 - 1882

[Kulaté asi černou barvou ražené razítko uprostřed listu více vpravo:]

* **OBEČNÁ ŠKOLA VE TŘIČI NAD JIZEROU** *

[Sloupec psaný vlevo zednickým a tesařským mistrem:] Stavbu tuto jmenem stavitele Jos. Pošepného vydražboval ku provedení ve veřejné dražbě ze dne 14 května 1882 a se samou dne 22 května t. r. započal V.[?] Lizner mp mistr zed. a tesař. z Koloděj u Prahy. Stavba byla snižovací dražbou vydražbovana i s látkami nakl[ady ?] čistě [?] odvedst [?] za cenu zl. 9^o9[...?] Plat dělníkům: Zedník od [...1?].25 tesař od 1 zl - do 1.20 Nadenik [...?] Pracovní doba 11 hodin.

[Sloupec psaný vpravo s podpisy různým inkoustem psanými:]

J. Kalvach mp, učitel.

Jos. Hladík mp ob. starosta.

Jan Slavík mp radní.

Jozef Metelka

Josef Hásek“

Pracovníci muzea

Městská kronika

1934 – 4. část

Červenec –

Přeháňky s deštěm, chladno.

Oslavy mistra Jana Husa. Řečník učitel V. Pavlík. Lampiónový průvod s hudbou městem je rok od roku ve větším rozsahu. Dopoledne 6. 7. koncert městského hudebního sboru na náměstí. Večer divadelní představení Kostnické plameny sehrané divadlem Akropolis.

Krásně – teplo od 8. V neděli velká návštěva u koupaliště. Výroční trh na dobytek a zboží – velmi levné, obchodní obraty slabé.

Nouzové práce se 13 dělníky. Úprava stezky Dr. Kramáře vedle vily, úpravy parku pro sjezd atd.

Válcování silničním válcem na malém náměstí. Karel Bartoníček, hoteliér, dokončil fasádu na hotelu. Čedičová drolina posypána pískem.

Dr. Karel Kramář přijel do Vysokého k letnímu pobytu. Na jeho počest rozžata světla na vodárně.

Po celý den 13. přeháňky s očekávaným deštěm. Žita dozrávají, zato ovsy mají stébla velmi krátká – nebyla vláha.

Drolina je odvážena do parku a před kostel.

Krásné počasí zvyšuje návštěvu koupaliště. 17. asi 200 osob.

Žně v okolí Vysokého k Semilům.

Ve školní budově se chystá výstava. U Hospodářské školy a vodárny postaveny dvě velké brány. 22. 7. zahájení výstavy okresního společenstva se 46 vystavovateli z našeho města i okolí. Před vchodem tribuna. Koncert hudby městského sboru. Po fanfárách

z Libuše se ujal slova předseda výstavního výboru František Janoušek, pekař a obchodník. Přítomni rada okresní politické správy Vatzenuer, starosta J. E. Nečásek a senátor Dresler. První den navštívilo tuto malou, ale pěkně uspořádanou výstavu přes 500 osob. Z místních vystavovatelů – živnostníků: truhlář Vinklář, úly Vodseďálek, pekař Janoušek, líkéry Kaš-ťák, umělecké sklo A. Hásek, cukrářství Hořavková a Bartoníček, vlna Lukáš, sklo – perle Lavická, výšivky Pavlíková, lékárník Bufka, elektro-technické potřeby Skrbek, kovář Nedomlel, vitrína s odznaky, válečný materiál, sbírky Junek, výroba souken- né obuvi K. Bartoníček č. 10, fotogra- fie Hanušová, hodinář Hnyk, pneuma- tiky, autopotřeby Štekr, soustružník Fučík a B. Hásek, obuvník Vacek, výroba lyží Bartoň a Koldovský, do- movník F. Hásek – výroba ručních tepichů z ústřížků. Dále různé institu- ce, např. továrna na umělé hedvábí, tkalcovna, záložna...

Větrno, přeháňky, ochlazení 24. a 25. Od 27. jasno, ale zima a vítr. Večer smršť s deštěm. Slavnostní brány byly přelámány a převráceny.

Slavnostní dny ***Sjezdu rodáků a přátel města Vysokého nad Jizerou*** 28. až 30. července

Ve městě čilý ruch, hosté se sjíždějí. Prapory. Před radnicí očekávají členo- vé uvítacího odboru naše rodáky a návštěvníky sjezdu. Nevídné počasí zdržuje práci v městských sadech. Ná- lada mezi všemi je tísnivá. Blaho- přejné telegramy. Uvítací večer – v tělocvičné jednotě Sokol. Přítomné uvítal bratr starosta jednoty J. Mařat-

ka. Sál tělocvičny byl přeplněn. Účin- kovali rodáci a přátelé, – učitel Pavlík, B. Patočková z Brna, K. Zaczpalová roz. Chvalovská, S. Nečásek, K. Buf- ka, učitel V. Šmíd z Prahy. Zpěvní čísla přednesl dámský sbor Vlastimila za dirigování učitele J. Ďoubalíka. Po ukončení programu starší setrvali v sále sokolovny, mladší, hlavně z řad studentů, odcházeli do „Kramářovy zahrady“, kde při hudbě jazzové tančili, ne však dlouho, poněvadž přišel déšť. „Ostatně přes počasí byli jsme spokojeni s prvním dnem slavnosti sjezdu rodáků.“

Nedělní ráno nedodávalo však Vyso- kému slavnostní náladu. Zdálo se, že mraky, vítr a občasný chladný déšť chtěly dokázat, že ve Vysokém je opravdu sotva jeden den v roce oprav- du letní. Přes to, když po šesté hodině ranní procházel ulicemi budíček, byly domy ověněny čistými vlajkami a tonuly v zeleni břízek a květin.

V obou kostelech byly slavnostní bo- hoslužby. U pomníku obětí světové války, u pamětní desky starodružinní- ka Müllera a na hřbitově byla vzdána čest mrtvým rodákům. Průvod se seřa- dil u sokolovny. V čele státní vlajka, následovaly spolky v krojích, delegáti pozvaných měst a obcí, mezi nimiž největší pozornosti se těšila početná delegace krajského společenstva kom- iníků v originálních krojích s prapo- rem, dále zástupci obce vysocké v čele se starostou. Drobně přšelo. Hudba hrála smuteční pochody. Na hřbitově promluvil farář čsl. církve Jan Kůrka.

Pokračování příště. I.Ř.

Jak jsme šli do první třídy

Všichni jsme podstoupili ten první krok ke vzdělání. Někdo se těšil, jiný se bál, ale všichni byli zvědaví, co je čeká. Stejně jako dnešní prvňáčci. V tom se nic nemění. Třídu jsme měli v prvním poschodí, nad radničním vchodem, nejmenší v celé škole, ale nám stačila. Bylo nás 14 – 6 děvčat a 8 chlapců. A hned po prvním vkročení do třídy nás přivítala stěna celá pokrytá nám všem blízkými Ladovými obrázky. Ladova „Moje abeceda“ nás potom provázela celým prvním školním rokem. Ač nejsem pedagog, domnívám se, že nebyla dosud překonána. I když pozdější Živá abeceda“ ji napodobila, nebylo to ono. Učili jsme se samozřejmě podle slabikáře tradiční „máma má maso“, „my máme mísu“, ale podle Ladových obrázků se písmenka učila snáz. Měli jsme je stále před sebou a tak se lépe vryla do paměti. V levém dolním rohu pod obrázkem bylo každé písmenko abecedy ve všech čtyřech používaných tvarech a vedle veršik, začínající vyobrazeným písmenem, jako třeba: „Adámek, hle, do školy jde, koláč má v práci, učení ztrácí.“ A tak říkáním oněch veršičků jsme se seznamovali s písmeny dřív, než jsme se je učili ve slabikáři. Stejně tak jsme měli vedle na stěně i početní tabulky s látkou pro prvňáčky, ale to už nebylo tak zajímavé.

A takovou metodou vyučoval, nevím už kolikátou generaci prvňáčků, pan učitel Josef Ďoubalík. Starší, čiperný pán, s brýlemi a za nimi živé oči, v chůzi se opíral o hůl nebo deštník. Přísný, ale laskavý, nepotřeboval zvyšovat hlas, budil přirozený respekt.

Trpělivě, dlouhým ukazovátkem nám na obrázcích zadával cvičení a troufám si tvrdit, že i ty méně nadané děti připravil dobře pro druhou třídu.

Vysočák tělem i duší, činný snad ve všech spolcích a organizacích, hlavně v lyžařství. V té době už v lyžařském světě známý mezinárodní rozhodčí. Pak do jeho života zasáhla německá okupace. Jednoho dne přijela do dvora obecního činžáku, kde bydlel, auta gestapa, pana učitele zatkli a odvezli. Pán už v důchodovém věku, zvyklý na svoji pravidelnost a pohodlí, nevydržel gestapácké „výslechy“. Převezli ho domů – umřít. Nikdo ho nesměl navštěvovat, nikdo se s ním nesměl rozloučit na poslední cestě. Ani celé generace žáčků, kterým tolik roků otevíral trpělivě dveře ke vzdělání.

Anna Čerovská

Jak jsme chodili pást

Naši sousedi Novotní ve Třiči měli statek. Jejich děti Pepík, Alena a Věra musily v hospodářství pomáhat. Na podzim chodily pást krávy. Všichni jsme se dlouho těšili. U Holců na rozcestí u jasanu jsem se s kozama Zajičandou a Paličandou zařadila na konec. Krávy měly na krku uvázané dlouhé dřevěné cepy (touly?). To aby nemohly utíkat. Když s námi šel Pepík, věděly jsme, že si užijeme legrace. Nejraději jsme chodili k javorům. Na spodní mezi rostly po celé délce. Na podzim listí zežloutlo a opadalo. Byla ho vysoká vrstva. Nabírali jsme

jej do náruče a odnášeli na louku do kup. Do nich se skákalo, přeskakovaly se a obíhaly. Listím jsme se nechávali zasypat, pak prudce vyskočili. Kolem nás se vytvořily zlaté paprsky. Někdy došlo i na ohýnek. Nechávali jsme jej plápotat, dělali kouř, přeskakovali ho. Bylo – li v blízkosti bramborové pole, pekly se pečenáče. Jednou se připálily, podruhé nedopekly, ale pro nás to byla vždycky pochoutka. V okolí se naský-talo hodně míst na ukrytí. Hrála se schovávaná. Nejlepší bylo hledání. Co legrace jsme při hrách zažili se nedá vypsát. Nikdy se nikomu nic nestalo. Když se dobytek napásl, hnalo se do-mů. Já s kozama zase na konci. Na rozcestí u jasanu jsme se rozešli, kaž-dý domů. Krásně se nám po takovém dni spalo.

Teď pasou Pepík, Alena i Věra na ob-loze beránky. S Pepíkem jim tam urči-tě smutno není.

Hana Kalousová

CESTOVÁNÍ

NAVŠTÍVILI JSME ANGKOR VAT

Kambodža je pro nás ještě tajemnější a neznámější zemí než Vietnam. Je to země, která zažívala vrchol mezi lety

802 – 1431, kdy se na jejím území rozprostírala silná a respektovaná říše jihovýchodu Asie, tzv. „Kmérská říše“. Tato říše

dosáhla svého vrcholu ve 12. a 13. století. Pak následovala už jen smutnější období – temná fáze jejího rozpadu do roku 1863, poté francouzská koloniální nadvláda do roku 1953 a nejpochemrnější období demokratické Kambodži za vlády Pol Pota v letech 1975 až 1979.

Rozhodl jsem se jít po stopách dávné mocné Kmérské říše. Letecky jsem se dostal do města Siem Reap, které je vzdáleno pouze několik kilometrů od

starověkého Angkoru, tehdejšího centra Kmérské říše. Město se nyní zdárně rozvíjí právě díky turistice. Na rozdíl od zbývající části Kambodže se tu člověk může cítit bezpečně. Zdejší Kambodžané jsou velmi přívětiví, i služby fungují skvěle. V centru naleznete desítky restaurací s překvapivě dobrým jídlem a servisem. Kromě jídla si můžete vychutnat všudypřítomné masáže. O dopravu se starají

dovlečen slony z míst vzdálených desítky kilometrů a pečlivě opracován. Každý jednotlivý kvádr je ozdoben vyrytou kresbou a líčí historii nebo něco sděluje. Těžko říci, kolik takovýchto kvádrů bylo zapotřebí, ale byly jich určitě desetitisíce nebo snad statisíce.

Jde o naprosto mimořádnou stavbu, kterou

tuk tuky (kočár na dvou kolech tažený motorkou). Ubytování zajišťují hotely všech kategorií.

Do centra starověkého Angkoru uprostřed džungle se dopravíte právě tuk tukem. Nejvhodnější je pronájem na celý den. Pak už jezdíte od jednoho chrámu ke druhému. Každý panovník Kmerské říše si v džungli vybudoval svůj vlastní palác. Jak takový palác vypadal a k čemu ho lze přirovnat?

Například neznámější královský palác Angkor Vat byl na počátku 12. století postaven jako hlavní město s královským palácem a chrámem, nejprve hinduistickým, později buddhistickým. Tento chrám je příkladem vrcholu kmerské architektury, stal se symbolem Kambodže a je zobrazen na její státní vlajce. Vnější stěny ve tvaru obdélníku jsou dlouhé 3,6 km a jsou obehnané vodní plochou a lesním porostem. Uvnitř se nachází pět dominantních věží, dlouhé chodby, budovy, volné plochy s jezírky a místa zasvěcená bohům. Vše bylo vybudováno z pískovcových kvádrů. Každý jednotlivý kvádr vážící několik metráků byl

nelze přirovnat k žádné jiné stavbě na světě. Je tak rozsáhlá, že jen těžko pochopíme, jak ji vůbec mohli vybudovat, architektonicky vyvážená a neuvěřitelně zdobená. A podobných o něco menších chrámů je v celém okolí několik desítek!

Po dvoudenní prohlídce chrámů jsem navštívil jednu z nedalekých plovoucích vesnic, abych se také seznámil se současnými potomky Kmerské říše. Vesnice se nachází na rozlehlém jeze-

ře, které je napájeno z řeky Mekong. Nalezl jsem zde velmi chudé obyvatelstvo obývající malé plovoucí chatrče. Tady tráví celé rodiny spolu

Z OBCÍ

s dětmi veškerý svůj život. Děti „se chodí proběhnout“ tak, že skočí do vody a plavou kolem domku. Vesničané se živí především rybolovem nebo službami pro turisty. Někteří provozují i plovoucí restaurace a obchody. Všichni se opět usmívají a jsou přátelští. Tito lidé zažili velká utrpení a přišli o spoustu příbuzných, nic nevlast-

ní, nic mimořádného neočekávají, žijí jen tak, jak jim to podmínky dovolí. Přesto všechno vypadají spokojeně.

Na zpáteční cestě jsem měl hodně o čem přemýšlet. Životní podmínky a možnosti u nás jsou absolutně nesrovnatelné, a přesto si stále na něco stěžujeme. I když jsem Kambodžu celou neprocestoval a dobře ji neznám, na tuhle malou exkurzi do místa na konci světa velmi rád vzpomínám.

Ivo Kubálek

E-mail: jiri@mitte.cz

Naprostý kulturní šok jsem zažil při průjezdu obcí Roztoky u Semil, kterou pamatují jako vkusnou a malebnou.

Způsob jakým je ničena bývalá hospoda na návsi je vskutku barbarství. Tento

hanebný zásah do velmi architektonicky hodnotného objektu, de facto nejhezčího objektu ve vsi, ukazuje absolutně pokřivené

myšlení stavebníka, neúctu majitele objektu jak k domu samému tak k obci, ale i k mikroregionu.

Nevím jestli si místní obyvatelé uvědomují škodu způsobenou celé obci, geniu loci, zničením dochovalé historické stavby, která je dokonce prezen-

tována na malebných historických fotografiách na obecních webových stránkách.

Rozhodně toto konání, či tichý souhlas s rekonstrukcí v intencích socialistické přestavby za použití nejhorsích panelákových či plastových oken, nepřiláká mnoho turistů.

Architekt Jiří Kučera

Roprachtice

Naproti tomu oprava fary z r. 1793 vypadá mnohem lépe. Majitel zřejmě

respektuje historický vzhled a stáří budovy. Momentálně se dokončuje

šindelová střecha a můžete si všimnout i znaku rodu Caretti – Millesimi. Roprachtice vůbec stojí, je-li pěkné

počasí, za velkou procházku. Třeba kvůli krásným roubenkám a zvláštnímu půvabu celé vesnice.

Rozhledna pana Františka Hubaře bude podle dostupných ústních prame-

nů otevřena 17. listopadu. Zatím se dokončuje schodiště a dveře.

I.Ř.

SPORT

Motoklub Vysoké

Jednou si pár kluků, kteří fandí enduru a motokrosu, řekli, že skončila doba, kdy závody sledovali jen pasivně, a bylo by fajn založit tým a aktivně se zúčastňovat okolních motocyklových závodů v kategoriích enduro a cross country (terénní motosoutěže ve volné přírodě).

Začátek klubu, tehdy ještě pod názvem Vysoké MX team, se datuje na přelom roku 2006 a 2007. Tým se skládal jen z několika jezdců bez jakékoliv organizace. Nechali si vyrobit pár dresů, internetové stránky, jezdili společně na tratě v okolí a zúčastnili se několika hobby závodů.

Významným mezníkem je konec roku 2008 a sezóna 2009, kdy proběhla registrace pod hlavičkou Autoklubu České republiky a zapsání na Českém statistickém úřadě. Založení oficiálního klubu dává možnost sponzoringu a vše již není jen setkáním několika

nadšenců, ale závodí se i na podnicích Mistrovství republiky. Klub se přejmenoval na Motoklub Vysoké, počet členů se ztrojnásobil, v současnosti čítá 16 členů, což rozhodně není konečným číslem, neboť základna se stále rozrůstá.

Výsledky sezóny 2009 ukazují, že se klub vydal správným směrem. Prvním závodem letošního roku bylo cross country (kombinace motokrosu a endura, která tolik nepoškozuje životní prostředí) v Kamiku u Litoměřic, kde Jan Slavík ze Tříče skončil na výborném 5. místě. Ani ostatní se nedali zahanbit, když Pavel Kučera bral body

za 12. místo, Ondřej Josífek skončil 14. a sklenářický držák Josef Nosek na 22. místě. Dalším podnikem bylo Mistrovství republiky cross country v nedalekém Košťálově. V místním lomu pořadatelé připravili náročnou trať, přesto se jezdci klubu drželi v popředí a Pavel Zelinka projel cílem jako devátý. Ostatní členové se v nabitě konkurenci vešli do první padesátky. Tradičním závodem bylo cross country dvojic i jednotlivců u muzea historických mašin pana Bujárka v Loukově. Zde se jely i závody starých motocyklů, které psaly zlatým písmem historii českého endura. Tato kategorie přinesla klubu první vítězství, Pavel Kučera a Marcel Hrozný byli v kategorii Veteránů nejrychlejší. Z Loukova se přivezla spousta medailí a dva poháry. Vedle Pavla Kučery ještě získal pohár za 5. místo Jan Slavík v kategorii současných motocyklů. Další závod ve Lhotce pokračoval v dosahování skvělých výsledků, když Jan Václavík vyskočil na stříbrný stupeň a Josef „Pípan“ Nosek bral bronz. Stinnou stránkou tohoto závodu bylo zranění Ondřeje Josífka. Zatím posledním závodem byl MG Sport Ufo Enduro Cross Country na výborně připravené trati v Bozkově. Seriál tří podniků se pojede pouze v Libereckém kraji, 3. října v Příkrém a 17. až 18. října v Jilemnicích. Máte možnost přijet podpořit borce v zelených dresech vysockého Motoklubu. Vaši podporu odmění kvalitními výkony, stejně jako na prvním podniku seriálu v Bozkově, kde se Jan Václavík 7. a 10. místem v nejslabší třídě E1 vešel do elitní desítky. Také v silnější třídě

E2 (objem motocyklů do 250 2t a 450 4t) se Josef Nosek vytáhl nedělním 6. místem na šesté místo celkově. V neděli mezi první desítkou můžeme najít dva jezdce Motoklubu, vedle Pípana i 10. Pavla Zelinku. Nejsilnější třída E3 znamenala i nejvíce bodů, Jan Slavík d'ábelsky tahal za plyn, zajel dvakrát pátý a páté místo mu patří i celkově.

Borci vysockého Motoklubu jsou hodně vidět. Nápadné zelené dresy najdete, jak na tratích, tak i podél okruhů,

kde je nosí fanoušci Motoklubu. Podrobnější informace naleznete na www.motoklubvysoke.estranky.cz

Poděkování patří především sponzorům a partnerům: městu Vysoké nad Jizerou, SB Sport, P&P projektové a stavebně montážní práce, Stromkomfortu, J a J Noskovi prodej a servis traktorů zn. Limb, Restauraci Na růžku, Autodoprava – zemní práce Jaroslav Kučera, Pro Sport 56 Ivana Fišerová, Autoslužby Tulach, V. Pičman a M. Tulach zemní, zednické a obkladačské práce, Hospoda U Ruprechta Roprachtice.

Motoklub Vysoké pořádá pod záštitou firmy KTM Univok Aleše Vondráka 17. října Cross Country ve Sklenařích!

Motorkář Roman Kalkus

Malí borci

Po delší odmlce začalo hrát opět fotbalové družstvo minižáků – přípravka. Nejstarší je ročník 2001. První zápas poslední prázdninovou neděli doma se Stružincem po poločase 0:7 skončil 0:11. Nevadí, příště to bude lepší – tvrdí trenéři Martin Šikola, Pavel Ševčík a

Jaroslav Metelka

„Okolo Petruškových vrchů“ v dešti

V sobotu 5. září se uskutečnil již 40. ročník tohoto závodu v přespolním běhu. Snahou pořadatelů z Českého

Ski klubu bylo tento ročník co nejlépe připravit. Byla věnována velká pozornost převážně ze strany zaměstnanců přípravě tratí. Uskutečnila se čtyři přípravná jednání a až na drobné potíže v obsazení závodu pořadatelů, bylo vše připraveno k úspěšnému zvládnutí závodu.

Co však nejsme schopni ovlivnit je počasí. Po pěkném počasí během týdne se mělo počasí koncem týdne částečně zhoršit. Po večerní páteční signalizované vichřici již mělo přeháněk ubývat.

Ještě ráno v 7 hodin, když jsme značili tratě, vše tomu také nasvědčovalo. Postupně přijíždělo do místa konání závodu nečekané množství účastníků. Obvykle startovalo v předcházejících letech tak 200 – 250 závodníků a letos se nám přihlásilo 497 závodníků.

S tak velkým počtem účastníků vznikají určité potíže, ať s prezentací, tak i se vším ostatním co se závodem souvisí.

Okolo deváté se začalo zatahovat a postupně se rozpršelo. O půl desáté, kdy startují nejmladší ročníky, už jak se patří pořádně lilo. Ti nejmenší „špunti“, někteří s brekem, ale všichni startovali. Déšť pokračoval prakticky po celou dobu závodu. Všude bylo plno lidí a nebylo jednoduché závod v těchto podmínkách organizovat. Mokrý zápis rozhodčích z cíle, startovky a ještě průběžné dohlašování závodníků, to vše jen komplikovalo situaci. Snažili jsme se i přes stále trvající déšť vyhlášovat výsledky a nebylo jich málo, vždyť na startu bylo 28 kategorií.

Velmi pěkných výsledků dosáhli i ně-

kteří vysočtí závodníci, z nichž nejhodnotnější je vítězství Štěpána Ševčíka v kategorii starších žáků.

V předcházejících letech bylo na tento závod většinou hezké počasí a tak jen doufáme, že ten příští 41. ročník se uskuteční za normálního počasí. V závěru příspěvku bych chtěl všem pořadatelům (a bylo jich 36), kteří si tentokrát „závodu pořádně užili“ za výbor Ski klubu poděkovat.

Za Ski klub Zdeněk Seidl

Kopaná

Setkání po létech

11. září 2009 se uskutečnilo setkání bývalých hráčů a funkcionářů oddílu kopané v restauraci Spořitelna ve Vysokém nad Jizerou. Sešlo se nás 17, abychom zavzpomínali na bývalou slávu vysoké kopané. Vzpomenuli jsme také minutou ticha všech spoluhráčů kamarádů, kteří se již tohoto setkání nedočkali, jakož i celé řady obětavých funkcionářů. Přišli mezi nás i hráči z Jablonce nad Jizerou, kteří za nás tehdy hráli. Oddíl po pětileté nečinnosti opět v roce 1961 zahájil

svoji činnost. Za dva roky jsme postoupili do okresního přeboru. Vládlo zde veliké nadšení: z vyhořelé sokolovny jsme odbourávali cihly a stavěli si v akci „Z“ novou zděnou fotbalovou kabinu, jelikož stará, bývalá celnice, dožívala. Byly to stovky brigádnických hodin, které jsme na výstavbě nové kabiny a i hřišti odpracovali. Peníze na činnost oddílu nebyly, dostali jsme sice tak 2000 od okresního výboru tělovýchovy, MNV a n. p. Seba nám také něco přispěl, ale abychom vůbec měli na autobusy a výstroj, pořádali jsme až 7 zábav do roka; byli jsme mladí a přitom jsme se bavili i my. Ze zájezdů jsme se vraceli se zpěvem Ta naše jedenáctka válí. Dnes nám už důchodcům zůstaly jen vzpomínky, které jsme znovu oživilí tímto setkáním. Po postavení sokolovny, na které měl velký podíl František Žanta, se finanční situace podstatně změnila. Hřiště, které dnes oddíl kopané má, o tom se nám tehdy mohlo jen snít. Nežli jsme se rozešli, tak jsme si přislíbili, že za rok se opět setkáme, dokud tady ještě jsme.

Sportu zdar!

Luděk Petruška a Ruda Doubek

Pozvánka na volejbal

Již třetí sezónu bude hrát vysoké družstvo mužů Krajský přebor I. třídy. V předcházejících ročnících se naše družstvo vždy umístilo v závěru první poloviny tabulky s minimální ztrátou na druhé místo z deseti druž-

stev.

Naši hráči jezdí hrát převážně do větších měst nežli je Vysoké nad Jizerou a v porovnání s ostatními účastníky KP I. máme u nás nejmenší návštěvnost na utkáních hraných doma. Schází nám domácí prostředí, které nejenže dokáže vyhecovat hráče k lepšímu výkonu, ale zároveň přispěje i k lepší atmosféře momentálně nejúspěšnějšího kolektivního sportu ve Vysokém. Celá soutěž se hraje v systému podzim – jaro a hraje se v halách.

V naší tělocvičně jsou ty nejskromnější podmínky ze všech míst Libereckého kraje, kam naše družstvo zajíždí k utkáním, ale omezený počet našich fanoušků a nebo jen sportovních přátel by se do naší tělocvičny určitě vešel.

V době, kdy tyto řádky píše a zvu Vás jménem družstva mužů na naše níže uvedená a označená utkání, již budou mít naše ženy, „B“ družstvo mužů a družstvo žactva soutěže odehrané ale doufám, že i na jarní části vysockých volejbalistů si najdete cestu a přijdete je povzbudit a shlédnout dobrý volejbal.

Za družstvo mužů Zdeněk Seidl

Krajský přebor mužů I. třída PODZIMNÍ ČÁST:

17.10. Vysoké nad Jiz. : Tanvald

24.10 Malá Skála : Vysoké nad Jiz.

31.10. Vysoké nad Jiz. : ...

7. 11. Smržovka : Vysoké nad Jiz

21.11. Vysoké nad Jiz.: Varnsdorf

29.11. Rumburk : Vysoké nad Jiz.

5. 12. Vysoké nad Jiz. : Stráž nad Nisou

12.12. Jablonné v Podještědí: Vysoké nad Jiz.

**Cestujete hromadnou dopravou?
Rádi byste ušetřili?
IDOL nabízí slevy nejen
pro žáky a studenty!**

Integrovaný dopravní systém IDOL nabízí moderní cestování hromadnými dopravními prostředky na území celého Libereckého kraje. Pokud si pořídíte opuscard, stane se pro Vás cestování příjemným zážitkem a navíc ušetříte peníze.

IDOL přináší různé druhy slev. Zkuste si najít právě pro sebe tu nejvíce výhodnou.

Pokud máte doma žáka do 15-ti let, lze s opuscard s nastaveným profilem „Žák – 15“ ušetřit až 67,5 % ze základního jízdného. Pokud Vaše dítě spadá již do kategorie „Student 15 – 26 let“, může s opuscard s nastaveným profilem „Student 15 – 26 let“ pořídít jízdné až s 25 % slevou. Vaše děti již nestudují, cestujete každodenně hromadnou dopravou právě Vy? I pro vás tu máme výhodné jízdné. Na opuscard lze pořídít časové sedmidenní nebo třicetidenní jízdné, které Vám umožní neomezené cestování ve zvolené relaci. Časové jízdné je velice výhodné oproti jednotlivému jízdnému. Svoji finanční úsporu si můžete snadno a rychle spočítat pomocí tarifního počítadla na www.iidol.cz.

Zkuste cestovat pohodlněji a výhodněji. Pořídte si svoji opuscard právě nyní. IDOL tak bude šetřit i Váš čas a peníze.

**Z Domova důchodců
Rokytnice nad Jizerou**

Den otevřených dveří se koná dne **7. 10. 2009 od 8:30 do 18:00**. Akce proběhne v rámci Týdne sociálních služeb České republiky, který pořádá Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR a MPSV v týdnu od 5. do 11. 10. 2009.

Návštěvníci domova budou mít možnost seznámit se s životem v domově a s provozem domova, mluvit s klienty i zaměstnanci a zapojit se do pravidelného denního programu klientů. K dispozici bude prospekt domova a tištěný průvodce Dnem otevřených dveří.

Přid'te pobejt!

**INFORMACE PRO
RODIČE ŽÁKŮ 9.TŘÍD ZŠ**

Ve dnech 8. října a 9. října 2009 se v prostorách Národního domu v Trutnově uskuteční prezentační akce středních škol pod názvem PRO FUTURO – VÝSTAVA STŘEDNÍCH ŠKOL REGIONU KRKONOŠE. Záštitu nad přehlídkou přijali pan Bc. Lubomír Franc, hejtman Královéhradeckého kraje a pan PhDr. Bc. Jiří Nosek, radní Kraje s gescí za oblast školství a kultury. Akce se koná s finanční podporou Kraje.

Na výstavu je přihlášeno více než 30 vystavovatelů a dohodou se základními školami bude organizována doprava žáků 9. tříd z regionu. Partnery akce jsou Krajská hospodářská komora Královéhradeckého kraje – Jednatelství Náchod, Svazek měst a obcí Krkonoše a Svazek obcí Východní Krkonoše, Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Trutnov, Volanovská ulice, Střední škola oděvní, služeb a ekonomiky Červený Kostelec a Střední škola propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí. Generálním sponzorem je Česká spořitelna OP Náchod. Cílem akce je poskytnout žákům 9. tříd a jejich rodičům informace o nabídce oborové struktury všech typů středních škol.

Výstava je otevřena rodičům a veřejnosti ve čtvrtek 8. října od 13 do 17 hodin, v pátek 9. října 2009 od 8 do 17 hodin. Vstup na přehlídku je bezplatný!

*Marcela Štěpánková za pořadatele
bon miroir spol.s r.o.Hronov*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jiří Strejček 75 let

Kristina Bartoničková 76 let

Alžběta Poláková 79 let
Zdeňka Živnová 80 let
Jiřina Janoušková 83 let
Štefania Sajdllová 84 let
Marie Šaldová 95 let
Ivan Tišnovský 70 let
Jiří Berka 71 let
Josef Vedral 72 let
Věra Petrušková 72 let
Jaroslav Kučera 74 let
Marie Šírová (*u Kouckých*) 77 let
Věra Metelková 77 let
Hana Strnádková 77 let
Josef Hejral 82 let
Jiřina Hladíková 84 let
Blanka Lukášová 88 let

Sklenařice

Irena Kristanová 71 let

Stará Ves

Helena Dolenská 70 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 19. srpna 2009 zemřela v Praze paní **Jana Přibilová roz. Jandová** ve věku nedož. 54 let.

Dne 21. srpna 2009 zemřela paní **Jitka Slavíková** z Horní Tříče ve věku 65 let.

Dne 30. srpna 2009 zemřela paní **Milada Soukupová** z Vysokého nad Jizerou ve věku nedož. 86 let.

Dne 11. září 2009 zemřela paní **Věra Žantová** z Vysokého nad Jizerou ve věku 53 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

SPARTAK Rokytnice, a. s.

Zapsaná v obchodním rejstříku Krajského soudu v Hradci Králové oddíl B, vložka 2518

**Horní Rokytnice 461
512 45 Rokytnice nad Jizerou
IČO: 27495884 , DIČ: CZ27495884**

Nabídka sezónní práce

**Spartak Rokytnice, a. s. přijme
na zimní sezónu zaměstnance pro obsluhu
vleků, lanovek a pokladníky
pro lyžařské středisko
Horní Domky a Studenov
v Rokytnici nad Jizerou.**

**Nástup podle sněhových podmínek.
Stručné životopisy zasílejte
do 16. 10. 2009 na adresu:**

**Spartak Rokytnice, a. s.
Horní 461
512 44 Rokytnice nad Jizerou**

Nebo:

jaroslav.benc@skiareal-rokytnice.cz

Další informace na tel: 481 522 380.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

PROFOUS LEGAL

pro Vás otevřela svou novou pobočku v Harrachově

Jsme přední česká advokátní kancelář poskytující komplexní právní poradenství, která si je vědoma významnosti a důležitosti Vašeho regionu.

V zájmu o maximální komfort našich klientů jsme proto od září roku 2009 otevřeli svou pobočku v historickém městě Harrachov.

Jsme připraveni poskytnout Vám vysoce profesionální právní služby, zejména v následujících oblastech:

- příprava smluv a podání
- zastupování před soudy a správními orgány
- zastupování měst a obcí
- právo veřejných zakázek
- dotace z fondů EU a ze státního rozpočtu

Náš právní tým je tvořen předními specialisty s mnohaletými zkušenostmi schopnými Vám poradit ve všech oblastech práva, kteří jsou si naprosto vědomi skutečnosti, že klient je vždy na prvním místě.

Rádi Vás přivítáme v naší nové pobočce na adrese:

**PROFOUS LEGAL,
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ**

***NA HŘEBENKÁCH 426
512 46 HARRACHOV
TEL.: 737 609 829***

WWW.PROFOUSLEGAL.COM

Náboženská obec
Církve československé husitské
ve Vysokém n. J.

Vás srdečně zve na

PODZIMNÍ KONCERT

Z děl českých autorů k 50. výročí
úmrtí B. Martinů

Sobota 3. října 2009 v 18 hodin,
Sbor Dr. K. Farského, Vysoké n.J.

Na programu:
B. Martinů, B. Smetana, A. Dvořák,
V. Novák, K. Slavický a další

Účinkují:
Ivana Housová – zpěv
Jaroslav Hluže – housle
Jitka Křivánková – klavír

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 9-10/2009,
redakce: Ivana Řehořová,
náklad 470 ks, cena 10 Kč. Příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz
tel: 481 540 278. Vytiskl H&H Servis 2009.